

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 68 Pž-6011/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić predsjednice vijeća, Ane Cvitković, sutkinje izvjestiteljice i Ružice Omazić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom DIONA d.d. u stečaju, Zagreb, Donje Svetice 127, OIB 36985141288, odlučujući o žalbi vjerovnika DINOVA-DIONA d.d., OIB 41112127430, Zagreb, Donje Svetice 127, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Budimir & Meter d.o.o., Zagreb, Trg Nikole Šubića Zrinskog 1, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-17/1999 od 17. rujna 2019., u sjednici vijeća održanoj 14. studenog 2019.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba Dinova-Diona d.d. iz Zagreba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-17/1999 od 17. rujna 2019.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-17/1999 od 17. rujna 2019. odbačen je zahtjev Dinova-Diona d.o.o. Zagreb od 9. rujna 2019. koji glasi: „Razlučni vjerovnik, opreza radi, predlaže sudu poduzeti sve potrebne radnje i donijeti sve odluke u skladu s kojima Dinova-Diona d.o.o. Zagreb, Donje Svetice 127., OIB 41112127430 na temelju ugovora o ustupu od 5. listopada 2004. solemniziranom po javnom bilježniku Alemki Gajski iz Zagreba, pod posl.br. OU1548/2004 ima položaj Cibalae Banke d.d. u stečaju svojeg prednika u čiji pravni položaj je ušla i pravo na odvojeno namirenje tražbine (razlučno pravo) iz nekretnina upisanih u zk.ul. 939, k.o. Karlovac II, oznake zk.č. 1514/4 u naravi dvorište površine 9263 čm, javna zgrada, tržnica, površine 2965 čm, gospodarska zgrada tržnica, površine 629 čm, gospodarska zgrada, tržnica površine 103 čm, gospodarska zgrada, tržnica, površine 96 čm, javna zgrada, tržnica, površine 2322 čm, gospodarska zgrada, tržnica, površine 164 , sveukupno površine 15542, sve upisano u zemljišne knjige Općinsko suda u Karlovcu”

Iz obrazloženja prvostupanjskog rješenja proizlazi da je sud odbacio zahtjev žalitelja iz razloga što zahtjev ne sadrži određen zahtjev u pogledu glavne stvari i sporednih traženja, odnosno ne sadrži dopušten zahtjev za pružanje pravne zaštite u smislu odredbe članka 186. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP). Nadalje, sud u obrazloženju rješenja objašnjava tko su razlučni vjerovnici te navodi da žalitelj odnosno

njegov prednik Cibala banka d.d. nije razlučni vjerovnik jer rješenju suda od 27. siječnja 2000. nedostaje bitni uvjet stjecanja razlučnog prava na imovini stečajnog dužnika.

Protiv označenog rješenja žalbu je podnio Dinova-Diona d.d. zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi da sud nije primijenio Stečajni zakon koji je trebao primijeniti posebno odredbu članka 78a. Stečajnog zakona, da se sud u obrazloženju rješenja upustio u osporavanje razlučnog prava čime je prekoračio ovlasti, da sud pogrešno tumači kako razlučni vjerovnici ne prijavljuju tražbine (poziva se na odluku ovog suda poslovni broj Pž-3814/07 od 17. lipnja 2008. i broj Pž-4320/99 od 9. studenog 1999.) te da je sud pogrešno zaključio kako je žalitelj izgubio svoje razlučno pravo jer rješenje od 27. siječnja 2000. ne sadrži navod o imovini na kojoj je stečeno založno pravo. Predlaže da ovaj sud ukine pobijano rješenje i predmet vrati na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje u smislu odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud pravilno odbacio zahtjev žalitelja kojim „opreza radi predlaže sudu poduzeti sve potrebne radnje i donijeti sve odluke“.

Ovakav zahtjev koji je postavio žalitelj nije podoban za raspravljanje niti je jasno koju građansko pravnu zaštitu žalitelj zahtijeva u stečajnom postupku dužnika Diona d.d. u stečaju.

Ako žalitelj smatra da je razlučni vjerovnik, odnosno da ima pravo odvojenog namirenja u stečajnom postupku na imovini stečajnog dužnika tada nije jasno koje bi potrebne radnje i odluke trebao donijeti sud u pogledu njegovog pravnog položaja.

U konkretnom slučaju, stečajni postupak nad dužnikom Diona d.d. u stečaju otvoren je rješenjem suda poslovni broj St-17/99 od 23. veljače 1999, pa se primjenom odredbe članka 441. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ/15) kao materijalno pravo primjenjuju odredbe Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96 i 29/99; dalje: SZ/96) kada je riječ o pravnom položaju pojedinog vjerovnika stečajnog dužnika.

Odredbama članaka 81. do 84. SZ-a propisano je tko se smatra razlučnim vjerovnikom (založni vjerovnik, vjerovnik s pravom odvojenog namirenja, vjerovnik kojemu je dužnik radi osiguranja tražbine predao neku pokretnu stvar ili pravo, vjerovnik koji ima pravo zadržavanja nekoga predmeta, vjerovnik koji pravo zadržavanja ima na temelju zakona i Republika Hrvatska). Prema odredbi članka 173. stavka 4. SZ/96 razlučni vjerovnik je bio dužan podnijeti prijavu tražbina koja prijava je ispitivana na ispitnom ročištu. Ako bi tražbina bila utvrđena na naknadnom ispitnom ročištu nisu se mogle osporavati ranije utvrđene tražbine (članak 177. stavak 6. SZ/96) pa tako i tražbina razlučnog vjerovnika. U vrijeme kada se u konkretnom stečajnom postupku prijavljivalo tražbine, nije bilo propisano da razlučno pravo nije predmet ispitivanja.

Dakle, ako je u postupku pokrenutom po pravilima SZ/96 odlukom suda vjerovniku utvrđeno pravo na odvojeno namirenje tada nema potrebe da sud u daljnjem tijeku postupka donosi drugačije odluke, odnosno nije jasno koje bi to drugačije odluke sud i mogao donijeti.

Razlučni vjerovnik, svoju tražbinu u stečajnom postupku ostvaruje namirenjem iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta na kojem ima pravo odvojenog namirenja.

Slijedom navedenog, nije bilo potrebe da sud u obrazloženju rješenja kojim je odbacio zahtjev zbog njegove nepodobnosti za raspravljanje, zauzima stavove o razlučnom pravu ili pravu odvojenog namirenje, jer takav zahtjev nije niti bio niti postavljen.

Odredba članka 78.a SZ/96, na koju se poziva žalitelj uvedena je u stečajno pravo člankom 30. Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 129/00 od 22. prosinca 2000.). Tom odredbom uređena su pravila otuđenja tražbine stečajnih vjerovnika pa kako žalitelj u zahtjevu koji je sud odbacio takvu zaštitu nije tražio, neosnovano žalitelj navodi da bi zbog toga pobijano rješenje bilo nepravilno.

Slijedom, svega navedenog valjalo je potvrditi prvostupanjsko rješenje primjenom odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a.

Zagreb, 14. studenog 2019.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **1788e-f65f5**

Kontrolni broj: **07f56-542f5-62a4c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRTA MATIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.